

॥ ६ ॥ पररथारुजं पररथानां पीठकं ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ आमर्शयन् निश्चिन्वन् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ अतिवेलमत्यर्थं

जीर्णसिंहमिव प्रांशुं नरसिंहं पितामहं ॥ कीर्यमाणं शरैर्दृष्ट्वा भृशं मे व्यथितं मनः ॥ ६ ॥ प्राङ्मुखं सीदमानं चरथे पररथारुजं ॥ घूर्णमानं यथा शैलं तदामेकश्मलो
भवत् ॥ ७ ॥ यः सबाणधनुष्पाणिर्योधयामास भार्गवं ॥ बहून्यहानिकौरव्यः कुरुक्षेत्रे महामुधे ॥ ८ ॥ समेतं पार्थिवं क्षत्रं वाराणस्यां नदीसुतः ॥ कन्यार्थमाद्व
यद्वीरो रथे नैकेन संयुगे ॥ ९ ॥ येन चोग्रायुधो राजा चक्रवर्ती दुरासदः ॥ दग्धश्चास्त्रप्रतापेन समयायुधिघातितः ॥ १० ॥ स्वयं मृत्युरक्षमाणः पांचाल्ययः शिखं
डिनं ॥ नबाणैः पातयामास सोजुनेन निपातितः ॥ ११ ॥ यदै न पतितं भूमावपश्यं रुधिरोक्षितं ॥ तदेवाविशदत्युग्रो ज्वरो मां मुनिसत्तम ॥ १२ ॥ येन संवर्धिता
बाला येन स्मपरिरक्षिताः ॥ समयाराज्यलुब्धेन पापेन गुरुघातिना ॥ अल्पकालस्य राजस्य कृते मूढेन घातितः ॥ १३ ॥ आचार्यश्च महेश्वासः सर्वपार्थिवपूजितः ॥
अभिगम्यरणे मिथ्यापापेनोक्तः सुतं प्रति ॥ १४ ॥ तन्मे दहति गात्राणि यन्मां गुरुरभाषत ॥ सत्यमाख्या हिराजं स्त्वं यदि जीवति मे सुतः ॥ १५ ॥ सत्यमामर्षयन्
विप्रो मयितत्परिपृष्टवान् ॥ कुंजरं चांतरं कृत्वामिथ्योपचरितं मया ॥ १६ ॥ सुभृशं राज्यलुब्धेन पापेन गुरुघातिना ॥ सत्यकंचुकमुन्मुच्य मया स गुरुराहवे ॥ १७ ॥
अश्वत्थामा हत इति निरुक्तः कुंजरे हते ॥ कौल्लोकांस्तु गमिष्यामि कृत्वा कर्म सुदुष्करं ॥ १८ ॥ अघातयंच यत्कर्णं समरेष्वपलायिनं ॥ १९ ॥ ज्येष्ठभ्रातरमत्युग्रं
कोमत्तः पापकृतमः ॥ अभिमन्युंच यद्दालं जातं सिंहमिवाद्रिषु ॥ २० ॥ प्रावेशय महं लुब्धो वाहिनीं द्रोणपालितां ॥ तदा प्रभृतिवीभत्सुं न शक्नोमि निरीक्षितुं ॥
॥ २१ ॥ कृष्णं च पुंडरीकाक्षं किल्बिषी भूणहायथा ॥ द्रौपदीं चापि दुःखाती पंचपुत्रैर्विना कृतां ॥ २२ ॥ शोचामि पृथिवीं हीनां पंचभिः पर्वतैरिव ॥ सोहमागस्क
रः पापः पृथिवीनाशकारकः ॥ २३ ॥ आसीन एव मे वेदं शोषयिष्ये कलेवरं ॥ प्रायोपविष्टं जानीध्वमथ मां गुरुघातिनं ॥ २४ ॥ जातिष्वन्यास्वपियथान भवेयंकु
लांतकृत् ॥ न भोक्ष्ये न च पानीयमुपभोक्ष्ये कथंचन ॥ २५ ॥ शोषयिष्ये प्रियान्प्राणानि हस्थो हंत पोधनाः ॥ यथेष्टं गम्यतां काममनुजाने प्रसाद्य वः ॥ २६ ॥ सर्व
मामनुजानीत त्यक्ष्यामीदं कलेवरं ॥ वैशंपायन उवाच तमेवं वादिनं पार्थिवं धुशोकेन विद्वलं ॥ २७ ॥ मैवमित्यब्रवीद्वा सो निगृह्य मुनिसत्तमः ॥ २८ ॥
व्यास उवाच अतिवेलं महाराज न शोकं कर्तुमर्हसि ॥ पुनरुक्तं तु वक्ष्यामि दिष्टमेतदिति प्रभो ॥ २९ ॥ संयोगाविप्रयोगां ताजातानां प्राणिनां ध्रुवं ॥ बुद्धुदाइ
वतो ये भवंति न भवंति च ॥ ३० ॥ सर्वे क्षयांता निचयाः पतनांताः समुच्छ्रयाः ॥ संयोगाविप्रयोगांता मरणांता हि जीवितं ॥ ३१ ॥

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥